

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220202729
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2220202729.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: W. C., nar. XX.X.XXXX, bytom U. J., U. XX/XX, zastúpeného združením: Ochrana spotrebiteľa OSPO Martin, IČO: 52 354 237, so sídlom Martin, J. Š. Šikuru 4850/1, proti žalovaným: 1. Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, 2. Dom dražieb, s. r. o., IČO: 45 711 933, so sídlom Hlohovec, Podzámska 37, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/22/2020-91 zo dňa 10. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1. a 2. **n e p r i z n a l** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (žalovaný 1. je povinný zdržať sa výkonu záložného práva do rozhodnutia a skončenia vo veci samej).

2. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 3 ods. 1, § 151e, § 151j, § 151m Občianskeho zákonníka, čl. 13 ods. 4, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 3 Ústavy SR.

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, že ako dlžník uzatvoril so žalovaným 1. ako veriteľom Zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 70.000,- Eur na účely financovania bytových potrieb, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 303,60 Eur (vrátane splátok stavebného sporenia), konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.12.2046. Záväzok dlžníka bol zabezpečený záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, nachádzajúce sa v katastrálnom území W., zapísané na liste vlastníctva č. X vedenom Okresným úradom Dunajská Streda, v ktorých má žalobca trvalé bydlisko. Záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu vzniklo zápisom v katastri nehnuteľností (osvedčené informatívnym výpisom z listu vlastníctva č. X pre kat. úz. W.). Listom zo dňa 15.8.2019 oznámil žalovaný 1. vyhlásenie mimoriadnu splatnosti pohľadávky ku dňu 15.8.2019 z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas s tým, že uvedeným dňom zaniká zmluva o stavebnom sporení a zároveň vyčíslil dlh žalobcu k uvedenému dňu na sumu 68.674,44 Eur, ktorú bol žalobca vyzvaný uhradiť do 5 dní. Dňa 14.7.2020 prebehlo prvé kolo dobrovoľnej dražby vykonanej žalovaným 2. ako dražobníkom na návrh žalovaného 1. (v ktorom hodnota dražených nehnuteľností bola ocenená znalcom na 55.000,- Eur), ktorá bola neúspešná.

4. Právne prvoinštančný súd uzavrel, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietal. Žalobca svoje tvrdenia, ktorými cielil osvedčiť potrebu dočasnej úpravy vzťahov, obmedzil len na to, že „zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky“ a tiež uviedol, že „nebol o začatí výkonu záložného práva riadne informovaný“ a ďalej že „pohľadávka žalobcu nie je správne vyčíslená“ a „je premlčaná“, tieto však nemožno považovať za hodnoverné osvedčenie hmotnoprávneho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia. Základnou procesnou povinnosťou každej sporovej strany, teda aj žalobcu, je povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok procesnú sankciu, ktorú predstavuje zamietnutie návrhu. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinnosti (inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní). Bez osvedčenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana, hoci neodkladná a naliehavá, nemôže potom obstáť. Prenášať procesnú aktivitu zo strany konania na súd nie je rovnako prípustné. Veriteľ, ako aj dražobník realizujú výkon záložného práva na základe zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1., postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Právnym podkladom tohto výkonu je teda samotná zmluva medzi sporovými stranami, ako aj zákonná úprava. Vlastnícke právo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam nie je síce spochybňované, zásah do neho je však v danom prípade realizovaný na základe jeho vlastnej dispozície, ktorú poskytol v záložnej zmluve a z jeho návrhu nevyplyvajú skutočnosti, ktoré by relevantne spochybňovali platnosť tejto zmluvy ako celku. Hodnoverné osvedčenie nároku žalobcu nebolo naplnené, navyše žalobcom tvrdený stav ohrozenia jeho práva pretrváva v tomto prípade už niekoľko mesiacov pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čo nesvedčí o potrebe okamžitého zásahu v podobe navrhovanej úpravy. Žalobca sa už z listu žalovaného 1. zo dňa 15.8.2019 dozvedel o tom, že žalovaný 1. v prípade neuhradenia dlžnej sumy v určenej lehote pristúpi k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, napriek tomu návrh na neodkladné opatrenie podal až 3.8.2020 až po prvom kole dražby (je tiež otáznave, čo bránilo žalobcovi doposiaľ podať aj žalobu vo veci samej, ak je presvedčený o dôvodnosti svojich tvrdení). Pokiaľ určitý stav trvá niekoľko mesiacov ako v uvedenom prípade, nemožno dať za pravdu žalobcovi, že by práve teraz bol nutný okamžitý zásah formou dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobca, ktorým navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu vyhovieť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že nesúhlasí s odôvodnením, že neuviedol, čoho sa mieni v spore domáhať. Poukázal na to, že v návrhu uviedol, že výška pohľadávky /68.674,44 Eur/ uvedená v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.8.2019 je nesprávna, že v návrhu poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sa nachádzajú v Zmluve o úvere na bývanie a v Zmluve o zriadení záložného práva. majetok. Dňa 29.11.2016 uhradil žalovanému 1. poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 840,- Eur a dňa 30.9.2016 poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení vo výške 20,- Eur, preto výška pohľadávky ku dňu 15.8.2019 (zosplatnenia) predstavuje sumu 67.814,44 Eur a nie 68.674,44 Eur. Uvedené poplatky považuje za neprijateľné, keďže sú súčasťou nákladov veriteľa a nie spotrebiteľa. Rovnako neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj poskytovanie úveru za stavu, že si z neho dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť z dôvodov poplatkov, pretože takéto úverovanie je v rozpore s racio legis právnej úpravy úveru a odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátkej výške, pričom veriteľa úroky počítajú aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Žalovaný 1. za obdobie od 30.4.2017 do 31.10.2018 účtoval žalobcovi poplatky za upomienky a vo výške 15,- Eur, celkovo 150,- Eur. Poplatok za vystavenie každej ďalšej upomienky a poplatok za vystavenie upozornenia nemusí zodpovedať skutočne vynaloženým nákladom na vymáhanie pohľadávky resp. nákladom veriteľa na jeho vykonanie, v opačnom prípade poplatok umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky veriteľa (§ 53 ods. 4 písm. k/ a t/ Občianskeho zákonníka). Poukázal i na neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. X bod 10.13 zmluvy o úvere na bývanie, podľa ktorej „Veriteľ má právo požadovať pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru aj úroky z úveru až do splatenia celej pohľadávky“ s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/63/2016). Žalobca má za to, že pokiaľ veriteľ úver regulárne zosplatní, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania /sankčný režim/ a nie platenia zvýšených úrokov započítajúc si popri sankčných úrokoch /úrokoch z omeškania/ aj zmluvné úroky, ktoré sa ako odplatné plnenie spájajú len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy a preto takéto navýšenie úrokov za úver možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku /§ 53 ods. 1 OZ/ pod následkom absolútnej neplatnosti /§ 53 ods. 5

OZ/. K predmetnej veci sa s prejudiciálnou otázkou obrátil Krajský súd Prešov na Súdny dvor EÚ (vec C-192/20) návrhom na začatie prejudiciálneho konania. Žalobca i po zosplatení celého úveru uhradil žalovanému 1. sumu v celkovej výške 1.338,- Eur. Žalovaný 1. mal teda ku dňu vyhlásenia mimoriadnej (15.8.2019) nárok na sumu 66.882,71 Eur (68.674,44 - 860 - 150 - 781,73). Podľa zmluvy o úvere na bývanie - časť II. mal žalobca povinnosť splácať úroky z medziúveru s mesačnou splátkou vo výške 162,75 Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru uhradil celkovo 4.177, 44 Eur a mal uhradiť 5.205,- Eur, rozdiel je suma 1.027,56 Eur. Následne dňa 19.8.2019 žalobca uhradil úroky z medziúveru vo výške 1.030,- Eur a dňa 4.12.2019 vo výške 308,- Eur, spolu 1.338,- Eur. Podľa oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15. 8.2019 bol žalobca v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení. Podľa Zmluvy o stavebnom sporení č. 3468225 4 01 zo dňa 13.10.2016 bol dohodnutý mesačný vklad v minimálnej odporúčanej výške: 0,60 % z cieľovej sumy: 10.000- Eur, čo predstavuje minimálny vklad vo výške 60,- mesačne. Podľa bodu 5. 3 Zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 7.11.2016 do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 303,60 Eur uvedenú v bode 5.2 vklady na účet sporenia vo výške 140,85 Eur a úroky z medziúveru vo výške 162,75 Eur, pričom sa uspokojia v poradí: úroky z medziúveru a vklady. Avšak cieľová suma bola žalobcovi pridelená dňa 13.10.2016 vo výške 10.000,- Eur - Zmluva o stavebnom sporení č. 3468225 4 01 zo dňa 13.10.2016, k výpovedi ktorej podľa článku II bodu 4 písm. m/ zmluvy nedošlo. Za obdobie od 29.11.2016 do 7.5.2019 vložil na účet stavebného sporenia celkovo 6.790,29 Eur. Podľa zmluvy za obdobie od 11/2016 do vyhlásenia splatnosti celého úveru - 15.8.2019 - by mal vložiť minimálne 1.980,- Eur, tzn., že žalobca vložil na účet stavebného sporenia sumu nad rámec dohodnutého minimálneho vkladu /0,60 % z cieľovej sumy/ a to v celkovej výške 4.810,29 Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru mal uhradiť v zmysle zmluvných dojednaní/zmluva o stavebnom sporení zo dňa 13.10.2016, zmluva o úvere na bývanie zo dňa 7.11.2016/ za obdobie od 11/2016 - 7/2019 sumu 1.980,- Eur /á 60 x 33 mesiacov) vkladom na účet stavebného sporenia za obdobie od 11/2016-7/2019 sumu 5.370,75 Eur (á 162,75 x 33 mesiacov) splátkou medziúveru spolu 7.350,75 Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru uhradil za obdobie od 29.11.2016 do 7.5.2019 sumu 6.790,29 Eur vkladom na účet stavebného sporenia (dlh k 15.08.2019 vo výške 560,46 Eur), následne za obdobie od 19.8.2019 do 4.12.2019 sumu 1.338,- Eur vkladom na účet medziúveru spolu 8.128,29 Eur. Rozdiel medzi finančnými prostriedkami, ktoré žalobca uhradil a finančnými prostriedkami, ktoré mal uhradiť je 777,54 Eur /8.128,29 Eur - 7.350,75 Eur = 777,54 Eur). Za obdobie od 1.1.2020 ku dňu oznámenia o dobrovoľnej dražbe /9.6.2020/ s akceptáciou dátumu 31.5.2020 mal uhradiť stavebné sporenie á 60,- Eur x 5 mesiacov = 300,- Eur, medziúver á 162,75 x 5 mesiacov = 813,75 Eur, spolu 1.113,75 Eur. Za obdobie od 11/2016 do 5/2020 mal žalobca uhradiť 8.464,50 Eur, celkovo uhradil 8.128,29 Eur, rozdiel 336,21 Eur. Poukázal na § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Dňa 14.7.2020 žalovaný 1. pristúpil k samotnej realizácii výkonu záložného prostredníctvom žalovaného 2. formou dobrovoľnej dražby. Avšak žalobca o začatí výkonu záložného práva ako aj o výške pohľadávky ku dňu pristúpenia k výkonu záložného práva žalovaným 1 nebol písomne informovaný, čím žalovaný 1. porušil povinnosť, ktorú mu ukladá § 15II ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda doposiaľ mu nie je známa skutočná výška pohľadávky. O skutočnosti, že žalovaný 1. pristúpil k výkonu záložného práva sa dozvedel až z Oznámenia o dobrovoľnej dražbe a Výzvy na umožnenie obhliadky nehnuteľnosti zo dňa 9.6.2020 zaslané žalovaným 2. Nakoľko skutočný nárok žalovaného 1., pre ktorý pristúpil k výkonu dobrovoľnej dražby, nie je žalobcovi známy, nakoľko o výške pohľadávky ku dňu pristúpenia k výkonu záložného práva žalovaným 1. nebol písomne informovaný, o skutočnosti, že žalovaný 1. pristúpil k výkonu záložného práva sa žalobca dozvedel až Oznámenia o dobrovoľnej dražbe a Výzvy na umožnenie obhliadky nehnuteľnosti zo dňa 9.6.2020. V návrhu spochybňuje samotnú úverovú zmluvu v jej jednotlivých častiach týkajúcich sa poplatkov a sankcií, ktoré sú podľa jeho názoru z rôznych (v žalobe bližšie popísaných) dôvodov neprijateľné a neprimerané. Nakoľko tieto plnenia mali byť zo strany žalovaného 1. započítané do jeho celkovej úverovej pohľadávky, so splácaním ktorej sa mal žalobca dostať do omeškania, žalobca namietá výšku a stav pohľadávky žalovaného 1. tvorenej aj z uvedených poplatkov a sankcií tak v čase uskutočnenia predčasného zosplatenia úveru, ako aj následne v čase začatia výkonu záložného práva s tým, že pri uvedených potenciálne neprijateľných, a tým aj neplatných zmluvných podmienkach nemusela byť splnená ani podmienka podľa § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. V dôsledku realizácie výkonu záložného práva za súčasnej situácie predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe nie je možné vopred s istotou vylúčiť prípadné uspokojenie veriteľa aj v rozsahu, na ktorý by tento nemal mať právny nárok napr. v dôsledku potencionálnych neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej úverovej zmluve. Záverom zhrnul, že neodkladné opatrenie žiada nariadiť s poukazom na to, že nárok žalovaného 1. je sporný, keďže ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru mal nárok na sumu 66.882,71 Eur, že skutočný nárok žalovaného 1. nie je žalobcovi známy, keďže o

výške pohľadávky nebol písomne informovaný podľa § 1511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, hodnota pohľadávky bez príslušenstva ku dňu oznámenia o dobrovoľnej dražby (9.6.2020) predstavuje sumu 336,21 Eur a istotou nie je možné vylúčiť prípadné uspokojenie veriteľa aj v rozsahu, na ktorý by nemal nárok s poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky alebo neprípustnosť dobrovoľnej dražby s poukazom na § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1., ktorý uviedol, že napadnuté uznesenie navrhuje ako vecne správne potvrdiť. Suma uvedená v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je správna. Podľa čl. VIII. bod 8.1 zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 8.11.2016 sa žalobca zaviazal zaplatiť poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 1,2 % cieľovej sumy, minimálne 100 Eur a maximálne 999 Eur (tzn. poplatok vo výške 1,2 % zo sumy 70.000 Eur - 840 Eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Tvrdenia žalobcu, že zaplatil tento poplatok sa nezakladá na pravde, nakoľko tento poplatok bol zaplatený úverom, preto nie je daný dôvod na to, aby si ho žalobca odpočítal z dlžnej sumy. Poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení bol naúčtovaný na konto sporenia a riadne započítaný, rovnako tak nie je dôvod na jeho odpočítanie z dlžnej sumy. Uvedené poplatky boli riadne individuálne dojednané a nárok žalovaného 1. ako veriteľa na poplatok za spracovanie úveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ustanovenia § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Žalovaný 1. žalobcovi peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku požičal, čím im de facto vyšiel v ústrety, aby nemuseli poplatky hradiť z vlastných prostriedkov. S poukazom na § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka podmienky na považovanie týchto zmluvných podmienok za neprijateľné neboli splnené, nakoľko poplatkový záväzok bol dohodnutý zmluvou o úvere a žalobca sa s ním mohol riadne oboznámiť pred uzatvorením zmluvy o úvere a spoplatnená služba - poskytnutie úveru na základe žiadosti žalobcu, mu bola riadne v zmysle zmluvy o úvere dodaná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/238/2018, v ktorom odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že každý poskytovateľ úveru má náklady spojené so spracovaním prípadu, ktoré spočívajú v odmene pracovníkov, v zabezpečení celej činnosti žalovaného 1/ a preto nie je možné dospieť k záveru, že žalovaný 1/ by získal hodnotu bez poskytnutia protihodnoty, nakoľko žalobca ako protihodnotu získali úver, o ktorý žiadal. K nároku na úrok za úver po vyhlásení splatnosti poukázal na to, že podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky existujú rozhodnutia, ktoré nárok na úrok za úver po vyhlásení splatnosti priznávajú (poukaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/268/2019). Nárok na úrok za úver po vyhlásení splatnosti je daný. Všetky vklady, ktoré žalobca vykonal po vyhlásení splatnosti, t. j. po 15.8.2019 boli riadne započítané na istinu dlžnej sumy a nie na úroky, ako ich žalobca započítal - vklad zo dňa 19.8.2019 vo výške 1.030,- Eur a zo dňa 4.12.2019 vo výške 308,- Eur. Na konto sporenia boli v zmysle zmluvy o úvere uskutočnené vklady v celkovej výške 6.790,29 Eur - z toho suma vo výške 4.177,44 Eur bola v zmysle zmluvy o úvere započítaná na úroky za medziúver a preúčtovaná na konto medziúveru (suma naúčtovaných úrokov za medziúver ku dňu splatnosti bola vo výške 5.155,42 Eur) a suma vo výške 2.589,88 Eur ostala na konte sporenia ako nasporená suma a suma vo výške 22,97 Eur bola započítaná na poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení. Žalobca uvádza, že ku dňu vyhlásenia splatnosti mal uhradiť za obdobie 11/2016 až 7/2019 na stavebné sporenie sumu vo výške 60,- Eur x 33 mesiacov, no žalovanému 1. nie je zrejmé, kde žalobca prišiel na sumu 60,- Eur, nakoľko v zmysle čl. V., bod 5.2 a 5.3. sa zaviazal platiť sumu vo výške 303,60 Eur, z ktorej na konto sporenia prináleží suma vo výške 140,85 Eur a nie 60,- Eur ako uvádza žalobca. Výpočty žalobcu považuje za bezpredmetné nakoľko nezodpovedajú realite, neboli ničím doložené a žalobca ďalej uvádza sumy, ktoré mal zaplatiť v zmysle zmluvy o úvere do 31.5.2020, pričom dňa 15.8.2019 bola vyhlásená splatnosť úveru a žalobca je od tohto okamihu povinný vrátiť dlžnú sumu jednorázovo a nie v režime, v zmluve o úvere, dohodnutých splátok. Dlžná suma jednoznačne nepredstavuje sumu vo výške 336,21 Eur, nakoľko úver bol dňa 15.8.2019 zosplatený a žalobca je povinný vrátiť celú dlžnú sumu, t. j. istinu s príslušenstvom a nie len sumu podľa žalobcom vypočítaných omeškaných splátok, ktoré ani nevychádzajú zo správneho základu. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo riadne doručované, no žalobca ho neprevzal v odbernej lehote a bolo dňa 6.11.2019 vrátené žalovanému 1. ako "zásielka neprevzatá v odbernej lehote". Žalobca poukázal na nesprávnosť výšky pohľadávky, pričom uvedené žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, rovnako tak nepreukázal, že by mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a naopak žalovaný 1. riadne preukázal, že žalobcom spochybnované splnenie povinnosti v zmysle § 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka, riadne splnil. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, ako sa už uskutočnilo kolo dražby, niekoľko mesiacov po tom, ako

žalovaný 1. pristúpil k výkonu záložného práva, čo nesvedčí o tom, že by tu bol potrebný okamžitý zásah formou dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Žalobca na úver nepoukazuje pravidelné mesačné vklady.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zák. č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej „len“ CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobcu predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (uložiť žalovanému 1. a žalovanému 2. ako zdržať sa výkonu záložného práva nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X evidovanom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, k. ú. W., obec: U. J., okres Dunajská Streda: rodinného domu so súpisným číslom XX nachádzajúci sa na parcele reg. „C“ č. 1063, zastavanej plochy a nádvoria nachádzajúce sa na parcele reg. „C“ č. 1063 o výmere 784 m², zastavanej plochy a nádvoria nachádzajúce sa na parcele reg. „C“ č. 1064 o výmere 15 m² a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej).

9. Predovšetkým sa totiž žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť). Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení. Navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namiesto len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

18. Preukázanie opodstatnenosti návrhu osvedčením nároku a nevyhnutnosti intervencie súdu je jedným zo základných pojmových znakov neodkladného opatrenia. Splnenie tohto atribútu je výslovnou povinnosťou žalobcu neodkladného opatrenia, mimo rámca povinností súdu vyzývať ho na osvedčenie tvrdených skutočností, či už listinnými alebo inými dôkaznými prostriedkami, čo súčasná právna úprava explicitne zakotvuje v ods. 2 ust. § 326 CSP.

19. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a dosiahnutie takejto náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností vedie k splneniu podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Procesu osvedčovania (spravdepodobnenia) podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Právna úprava výslovne zakotvila požiadavku, že pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Takáto sprísnená požiadavka vychádza z toho, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu.

20. Zo skutkových tvrdení žalobcu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v spojení s predloženými listinnými dôkazmi vyplýva, že žalobca ako stavebný sporiteľ uzavrel so žalovaným 1. Zmluvu o stavebnom sporení č. 3468225401 zo dňa 13.10.2016, ktorou sa dohodla cieľová suma 10.000,- Eur, mesačný vklad v minimálnej odporúčanej výške 0,60 % z cieľovej sumy, základná úroková sadzba z vkladov 0,01 % ročne, dátum vzniku zmluvy o stavebnom sporení 13.10.2016. Zároveň ako dlžník žalobca uzatvoril dňa 7.11.2016 so žalovaným 1. ako veriteľom Zmluvu o úvere na bývanie č. 3468225906, na základe ktorej mu bol poskytnutý medziúver vo výške 70.000,- Eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou 2,79 % ročne, výškou mesačnej splátky úrokov z medziúveru 162,75 Eur, s počtom splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy 195, s lehotou splatnosti 15. deň mesiaca, po splnení podmienok sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške 41.480,81 Eur, s úrokovou sadzbou 2,90 % ročne, výškou splátky 303,60 Eur, počtom splátok 166, splatných 15. dňa v mesiaci. Strany sa dohodli na termíne konečnej splatnosti medziúveru/úveru 15.12.2046, RPMN pri stavebnom úvere 2,90 %, pri medziúvere 2,96 %, celkovej čiastke medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť 111.506,84 Eur. Zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 7.11.2016 sa žalovaný 1. ako záložný veriteľ a žalobca ako záložca dohodli na zriadení záložného práva na zabezpečenie zaplata pohľadávky a jej príslušenstva vznikutej z úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere (suma 70.000,- Eur) na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Oznámením zo dňa 15.8.2019 žalovaný 1. oznámil žalobcovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru č. 3468225903, pričom žalobcu vyzval na zaplata sumy 68.674,44 Eur v lehote 5 dní od písomného oznámenia a zároveň oznámil, v prípade jej neuhradenia pristúpi k jej vymáhaniu (okrem iného) výkonom záložného práva k nehnuteľnosti formou dobrovoľnej dražby v súlade s platnými právnymi predpismi. Záložné

právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu vzniklo podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka zápisom v katastri nehnuteľností, čo bolo osvedčené informatívnym výpisom z listu vlastníctva č. 5 pre k. ú. W., obec U. J. (V8083/2016). Začatie výkonu záložného práva žalovaným 1. formou dobrovoľnej dražby bolo podľa § 151l ods. 4 Občianskeho zákonníka vyznačené na liste vlastníctva č. X pre k. ú. W., obec U. J. (P-841/2019). Listom zo dňa 9.6.2020 žalovaný 2. zaslal žalobcovi Oznámenie o dobrovoľnej dražbe a vyzval na umožnenie obhliadky nehnuteľnosti (1. termín 30.6.2020, 2. termín 9.7.2020). Podľa Oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 8.6.2020 sa prvé kolo dražby malo konať 14.7.2020 v priestoroch dražobníka - žalovaného 2. Z notárskej zápisnice JUDr. Adriany Vorelovej sp. zn. N250/2020, NZ 19267/2020, NCRI 19610/2020 vyplýva, že v prvom kole dražby nehnuteľnosti neboli vydražené, keď cena predmetu dražby bola stanovená znaleckým posudkom č. 05/2020 vypracovaným znalcom Ing. Miroslavom Tokárom zo dňa 24.1.2020 na sumu 55.000,- Eur.

21. Právo na súdnu ochranu vyplýva nielen z ústavných záruk (Listiny základných práv a slobôd), taktiež z občianskoprávných (obchodných) predpisov, či už z hmotných alebo procesných. Predpokladom úspešnosti návrhu je predovšetkým existencia vecnej legitímácie, ktorú v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov a právnej vedy má iba ten, kto je zúčastnený právneho vzťahu (práva), o ktorý v konaní ide. I v prípade neodkladného opatrenia, tento zabezpečovací právny inštitút nemožno využiť na dočasnú úpravu iných než právnych vzťahov medzi stranami. Ak medzi stranami nie je vzťah, ktorý je upravený právom, ďalšie predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia netreba skúmať, pretože chýba základný stavebný kameň, na ktorom stojí prípadná opodstatnenosť neodkladného opatrenia. Potvrdením existencie právneho vzťahu medzi subjektmi (stranami) činnosti (konania) súdu o nariadenie neodkladného opatrenia je aj vzťah neodkladnej ochrany k ochrane vo veci samej.

22. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Je daná vtedy, ak jedna strana je subjektom práva a opačná strana subjektom povinnosti. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný vtedy, ak mu skutočne patrí nárok, ktorý žalobu uplatňuje a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa na ňom žalobca domáha. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. To platí nielen pre konanie vo veci samej, ale i pre konanie o nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

24. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (podľa poznámky 3e - zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách), alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov (podľa poznámky 3f - napr. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti), ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

25. Ustanoveniami citovanými v odsekoch 23 a 24 je vymedzený obsah a základný rámec výkonu záložného práva. Toto právo (ako jedno z vecných práv k cudzím veciam) sa vyznačuje tým, že primárne plní zabezpečovaciu, za určitých okolností však aj uhradzovaciu funkciu a to tak, že okrem hrozby výkonu záložného práva donucujúcej dlžníka plniť zabezpečovanú pohľadávku umožňuje jeho držiteľovi buď sa priamo uspokojiť alebo požadovať uspokojenie z predmetu, na ktorom záložné právo viazne, pokiaľ k splneniu (rozumej aj k postupnému plneniu) zabezpečovanej pohľadávky nepríde riadne a včas. Jednou zo zákonom výslovne predpokladaných foriem uspokojenia záložného veriteľa je predaj zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Takýto predaj má za následok prechod vlastníckeho práva k zálohu na vydražiteľa udelením príklepu, tu však s podmienkou úhrady ceny dosiahnutej vydražením v zákonom ustanovenej lehote podľa § 26 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách (čo znamená, že z pohľadu terminológie teórie i právnej úpravy občianskeho práva v širšom slova zmysle ide o obdobu rozvázovacej podmienky - tu por. i ust. § 36 ods. 1 vety prvej a ods. 2 vety druhej Občianskeho zákonníka). K už opísanému spôsobu výkonu záložného práva môže záložný veriteľ samozrejme pristúpiť len vtedy, ak jeho záložné právo platne vzniklo a stále trvá. Podmienkou platného vzniku záložného práva je platná zmluva o jeho zriadení a zápis práva v príslušnej evidencii (ktorou je

u nehnuteľností kataster nehnuteľností, v tejto súv. por. i § 151b ods. 1 a § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka), na zánik práva potom zákon ustanovuje hneď viacero dôvodov. Jedným z nich prichádzajúci do úvahy v súvislosti s prejednanou vecou je potom výkon záložného práva v prospech záložného veriteľa.

26. Žalovaný 2., ktorý je dražobníkom v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ktorému zákonná úprava ukladá celý rad povinností, ktoré je povinný vykonávať, ako i oprávnení, ale výlučne len v súvislosti s postupom pri dražbe, ktorá navyše už bola uskutočnená (dňa 14.7.2020). Žalovaný 2. potom tiež nie je vecne pasívne legitimovaný k žiadanému neodkladnému opatreniu, keďže nie je a nemôže byť nositeľom - adresátom žiadaného zákazu v zmysle petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (zdržanie sa výkonu záložného práva).

27. Pokiaľ ide teda o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2. okresný súd postupoval správne ako návrh voči nemu zamietol, keďže je dražobníkom v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení, ktorému zákonná úprava ukladá celý rad povinností, ktoré je povinný pri vykonávaní dražby podľa tohto zákona vykonávať, ako je i oprávnený, ale výlučne len v súvislosti s postupom pri dražbe. Žalovaný 2. potom nie je pasívne vecne legitimovaný k žiadanému neodkladnému opatreniu, keďže nie je ani nemôže byť nositeľom - adresátom zákazov a zdržania sa konaní, ktoré mu majú byť na základe petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nariadené. S poukazom na uvedené potom, pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2. ako dražobníka pre konanie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorý môže vykonávať iba tie činnosti ktoré mu umožňuje dražobný zákon, iné práva a povinnosti nemá, ktorý tak nie je podľa hmotného práva nositeľom povinností ani práv, ktorých obmedzenia, uloženia resp. zdržania sa žalobca návrhom na nariadenie daného neodkladného opatrenia domáha, preto bolo dôvodné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2. v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

28. Výkonom záložného práva sleduje žalovaný 1. legitímny cieľ - uspokojenie svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoľným zákonom. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 24.9.2014 sp. zn. PL.ÚS 23/2014, v ktorom posudzoval súlad ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách s článkom 1 ods. 1 a článkom 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR a článkom 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách) a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona. Záložný veriteľ je podľa názoru ústavného súdu oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby.

29. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného 1. vzniklo na zmluvnom základe. Povinnosť žalobcu ako záložcu strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka.

30. Základnou procesnou povinnosťou každej sporovej strany, teda aj žalobcu je povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok procesnú sankciu, ktorú predstavuje zamietnutie návrhu. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa CSP je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinnosti, inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní. Bez hodnoverného osvedčenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana, akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstáť. Nie je taktiež prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany konania na súd, apelovaním na závažnosť následkov výkonu záložného práva, ktoré takéto charakter nepochybne majú.

31. Žalobca sa v návrhu odvolávala na postavenie spotrebiteľa, poukázal na to, zmluva o úvere a záložná zmluva obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Konkrétne poukázal v Zmluve o úvere na bývanie č. 3468225903 zo dňa 7.11.2016 na čl. VIII. bod 8.1. (poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2% z cieľovej sumy, min. 100,- Eur, max. 999, Eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku), na čl. VII. bod 7.15 (veriteľ má právo použiť peňažné prostriedky na všetkých účtoch dlžníka k započítaniu akýkoľvek svojich pohľadávok, ktorá má voči dlžníkovi, t. j. aj pohľadávok nespliatných alebo premlčaných), čl. IX. bod 9.3. (porušenie akejkoľvek povinnosti z tejto zmluvy dlžníkom, najmä nesplácanie úveru riadne a včas bude mať negatívne následky pre dlžníka a zakladá veriteľovi právo uplatniť si mimoriadnu splatnosť úveru alebo právo na odstúpenie od tejto zmluvy, právo na úroky z omeškania, ale aj prípadné poplatky z omeškania a iné poplatky, ďalej môže spôsobiť práve a iné následky napr. postúpenie pohľadávky, uplatnenie práva v súdnom konaní a exekučnom konaní, realizáciu výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, zaradenie do zoznamu neplatičov spôsobujúce zhoršenie prístupu k ďalším úverom a pod.), čl. X. bod 10.4. (veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti...predovšetkým v prípade ak dlžníkovi alebo ručiteľovi bez súhlasu veriteľa budú poskytnuté ďalšie úvery, ktoré by ohrozovali splatenie tohto úveru), čl. X bod 10.13) pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpení od zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky úročia úrokom z omeškania vo výške dohodnutej touto zmluvou. Týmto nie je dotknuté právo veriteľa požadovať úroky z úveru až do splatenia celej pohľadávky). V zmluve o zriadení záložného práva poukázal na časť 1. čl. IV. (u všetkých daných vecí daných do zálohu záložca súhlasí s tým, že v prípade nespĺnenia záväzku dlžníka, záložný veriteľ uspokojí svoju pohľadávku s príslušenstvom aj vtedy, ak bola jeho pohľadávka premlčaná). Ďalej poukázal na to, že o začatí výkonu záložného práva nebol riadne informovaný (§ 151l Občianskeho zákonníka), že pohľadávka v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.8.2019 nie je správne vyčíslená, že pohľadávka je premlčaná, keď zročnosť nesplatenej splátky bola dňa 15.4.2017, premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňom 16.4.2017 a uplynula dňom 16.4.2020, posledná splátka bola dňa 16.3.2017 vo výške 305,- Eur, následne bola splatená splátka dňa 9.5.2017 vo výške 305,- Eur a mimoriadna splátka vo výške 205,- Eur, že záložné právo je premlčané, namietal miesto konania 1. kola dražby v meste Hlohovec, čím mu bolo znemožnené zúčastniť sa dražby v poukazom na § 11 ods. 1 zákona o dražbách. Odvolací súd má za to, že aj v prípade, ak by aj bola preukázaná neprijateľnosť žalobcom označených podmienok, tieto by nemali za následok neplatnosť úverovej resp. záložnej zmluvy ako celok. Pokiaľ ide o nespĺnenie povinnosti žalovaného 1. podľa § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka uvedené nemôže bez ďalšieho spôsobiť, že žalovaný 1. nemá oprávnenie na výkon záložného práva, tým skôr, že žalovaný 1. splnil povinnosť podľa § 151l ods. 4 Občianskeho zákonníka a na liste vlastníctva je zapísaná poznámka P-841/2019 o začatí výkonu záložného práva žalovaným 1. formou dobrovoľnej dražby. Žaloba nenapadol odvolaním záver okresného súdu o tom, že tvrdenie o tom, že pohľadávka je premlčaná nemožno považovať za hodnoverné osvedčenie hmotnoprávneho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia, preto sa odvolací súd nemal dôvod uvedený záver preskúmať. S ohľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že žalobca neuviedol také konkrétne právne významné skutočnosti, ktoré by spochybňovali platnosť úverovej a záložnej zmluvy do tej miery, že by bolo nevyhnutne potrebné poskytnúť neodkladným opatrením ochranu jeho nároku v základom konaní vo veci samej. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, mu nie je známa skutočná výška pohľadávky, ktorú si záložný veriteľ uplatňuje predajom zálohu, keďže už v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.8.2019 bolo žalobcovi oznámená ku dňu 15.8.2019 výška dlžnej sumy 68.674,44 Eur a zároveň bol oboznámený s tým, že v prípade jej neuhradenia žalovaný 1. pristúpi k jej vymáhaniu (okrem iného) výkonom záložného práva k nehnuteľnosti formou dobrovoľnej dražby. Keďže pohľadávka žalovaného 1. bola zosplatená listom žalovaného 1. zo dňa 15.8.2019 (predloženým žalobcom k návrhu na čl. 47), ani čiastočné úhrady žalobcu vykonávané v súčasnom období, ktoré nepokrývajú celú zosplatenú pohľadávku, nemajú vplyv na možnosť výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Zákon záložného veriteľa nelimituje v tom, že musí záložné právo realizovať len formou exekučnej dražby na základe exekučného titulu, ale ponecháva mu voľný výber z troch alternatív - realizácie záložného práva spôsobom uvedeným v zmluve, ktorý samozrejme nesmie odporovať zákonu, formou dobrovoľnej dražby alebo exekučnej dražby (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka).

32. V súvislosti s tvrdenou spornosťou nároku žalovaného 1. odvolací súd poukazuje na § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách (navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby

je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3/), z ktorého vyplýva veriteľovi zákonná povinnosť osvedčiť splnenie zákonných podmienok pre výkon záložného práva tak, ako ich definuje Občiansky zákonník a záložná zmluva. Písomné vyhlásenie navrhovateľa dražby sa týka pravosti pohľadávky, ktorá svedčí o existencii a uplatniteľnosti existujúcej pohľadávky, výšky ku dňu podania návrhu na vykonanie dražby a splatnosti pohľadávky, keďže splatnosť je základnou podmienkou aktivovania uhradzovacej funkcie záložného práva. Z dikcie zákona je zrejmé, že vyhlásenie navrhovateľa dražby musí byť kumulatívne vo všetkých jeho troch prvkoch a ak navrhovateľ neurobí vyhlásenie spôsobom ustanoveným v odseku 2, nie je možné dražbu vykonať. Zároveň uvedené je zaťažené ťarchou možnej náhrady škody.

33. Podporne odvolací súd uvádza, že vzhľadom na možnosť domáhať sa po realizácii dobrovoľnej dražby jej neplatnosti v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dobrovoľných dražbách“), kde v rámci konania o neplatnosť dražby možno ako prejudiciálnu otázku riešiť aj neplatnosť záložnej zmluvy, možno síce prisvedčiť žalobcovi, začatím výkonu záložného práva a na jeho základe procesu realizácie dražby je jeho vlastnícke právo ohrozené, nie je však ohrozené bezprostredne, nakoľko až do udelenia príklepu a zaplatenia najvyššieho podania vydražiteľom je žalobca stále vlastníkom nehnuteľností, a teda nejaví sa byť daný dôvod na neodkladnú úpravu pomerov. Práve žaloba o neplatnosť dražby je prostriedkom súdnej kontroly. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. 23/2014 zo dňa 24.9.2014, v ktorom konštatoval odlišnosť právnej úpravy v podmienkach právneho poriadku Českej republiky, keď uviedol, že: „Najmä preto nie je možné vo vzťahu k § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách vychádzať z nálezu Ústavného súdu ČR, na ktorý poukazuje navrhovateľ, ktorý rozhodol, že § 36 ods. 2 zákona č. 26/2000 Sb. o verejných dražbách nie je v súlade s princípmi právneho štátu, s čl. 1 Ústavy ČR a čl. 1 a čl. 3 Listiny základných práv a slobôd, čl. 26 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 dodatkového protokolu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. Pl. ÚS 47/04 z 8. marca 2005). Predmetné ustanovenie § 36 ods. 2 zákon o verejných dražbách rozširovalo právnu úpravu nútených (exekučných) dražieb aj na prípady, keď bolo záložné právo zapísané do katastra nehnuteľností pred účinnosťou novej právnej úpravy a zároveň záložný veriteľ čestne vyhlásil vo forme notárskej zápisnice, že má voči dlžníkovi splatnú pohľadávku, ktorá nebola splnená. Umožňovalo tak exekučnú (nútenú) dražbu bez exekučného titulu. Zrušenie tohto ustanovenia znemožnilo výkon nútenej (exekučnej) dražby, a tak malo samostatný normatívny význam pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej.“

34. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že tak veriteľ, ako aj dražobník realizujú výkon záložného práva na základe zmluvy uzavretej medzi žalovanými postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Právnym podkladom tohto výkonu je teda samotná zmluva medzi sporovými stranami, ako aj zákonná úprava. Vlastnícke právo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam je síce nespochybňované, avšak zásah do neho je v danom prípade realizovaný na základe jeho vlastnej dispozície, ktorú poskytol na základe záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam a z jeho návrhu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by relevantne spochybňovali platnosť tejto zmluvy. Možno teda uzavrieť, že hodnoverné osvedčenie nároku žalobcu vo veci samej nebolo v predmetnej veci naplnené (miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe za daných skutkových tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov, bola nižšia než pravdepodobnosť jej zamietnutia). Navyše žalobcom tvrdý stav ohrozenia práva žalobcu na bývanie pretrváva v tomto prípade už niekoľko mesiacov pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čo nesvedčí o potrebe okamžitého zásahu v podobe navrhovanej úpravy. Žalobca sa už listu žalovaného 1. zo dňa 15.8.2019 dozvedel o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ako aj o možnosti výkonu záložného práva v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, zároveň listom žalovaného 2. zo dňa 9.6.2020 sa dozvedel o termínoch obhliadok ako aj dni konania 1. kola dražby dňa 14.7.2020, napriek tomu návrh na neodkladné opatrenie podal 3.8.2020 t.j. už po prvom kole dražby (je tiež otáznave, čo bránilo žalobcovi doposiaľ podať aj žalobu vo veci samej ak je presvedčený o dôvodnosti svojho nároku). Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonného predpokladu prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami sporu ak tieto právne vzťahy vyžadujú potrebu bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods.1 CSP). Pokiaľ určitý stav trvá niekoľko mesiacov ako v uvedenom prípade, nemožno dať za pravdu žalobcovi, že by práve teraz bol nutný okamžitý zásah formou dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu.

35. S poukazom na uvedené odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

36. Podľa § 366 písm. a) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

37. Podľa § 384 ods. 3 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

38. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu v odvolaní ohľadom úhrad poplatkov za upomienky 150,- Eur (á 15,- Eur) za obdobie 30.4.2017 do 31.10.2018, úhradou úrokov z medziúveru vo výške 1.338,- Eur, s poukazom na bod 5.3. Zmluvy o úvere na bývanie, vložení na účet stavebného sporenia vložil 6.790,29 Eur za obdobie 29.11.2016 do 7.5.2016, výpočtom žalobcu, že ku dňu 31.5.2020 jeho dlh predstavuje sumu 336,21 Eur s poukazom na § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP nedoplnil dokazovanie, keď neboli splnené zákonné predpoklady, keď žalobca nepreukázal, že uvedené tvrdenia nemohol použiť bez svojej viny už v podanom návrhu.

39. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30). Vzhľadom na to odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami žalobkyne uvedenými v obsiahlom odvolaní, pretože nemohli zvrátiť správnosť napadnutého rozhodnutia.

40. V odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalovaným vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade síce žalovaný 1. sa k podanému odvolaniu vyjadril, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, žalovaný 2. bol v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiadne procesné úkony, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

42. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

43. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

44. S poukazom na uvedené odvolací súd žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

45. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).